

за добро то на народа монастырь тѣ Емаусъ, въ който заповѣдалъ да ся извършва богослуженіе то на Ческы.

Тоже дозволилъ Карлъ, щото серіозни тѣ проповѣдници въ Прагъ съ голѣмъ ревность да проповѣдвать противъ безнравственный тѣ животъ на духовны тѣ и миряны тѣ, и вмѣсто външно то покаянiе да принуждавать къ сѣречно то покаянiе и обращеніе. Единъ богатъ търговецъ на име Крайць, основалъ въ 1399 г. Витлеемска та черквъ за ческо и нѣмско богослуженіе съ дозволеніе то на краля Венцеслава, макаръ че свѣщенници тѣ и калугери тѣ съ сѣ лукавство и сила сѣ ся борили противъ това.

Въ 1402 г. Хусъ былъ наименованъ проповѣдникъ въ Витлеемскъ тѣ черквъ, и Венцеслава та набожна съпрѣга Софія го зела за свой исповѣдникъ. Той живѣялъ въ малкъ и тъмнъ стайцѣ, която е была съединена съ зданіе то на малкъ тѣ му черквъ; повече то врѣме прогарвалъ надъ книги ты си; върху животны ты потрѣбы и свѣтовны ты радости той не мыслялъ. Въ свои тѣ проповѣды, които были на ческы языкъ, той нападалъ съ голѣмъ откровенность на разврата и пороци тѣ, които си позволявали да правять сички тѣ съсловія. Тыя нападенія докачили безъ разлика и духовни и свѣтски. При това подбуждалъ свои тѣ слушатели къ покаянiе и ги завеждалъ къ Исуса Христа, тѣхныя примиритель, къ когото го испѣлнявала сѣречна любовь. Свое то